

pridianis multo longiora. Quae rigores quidem horripilosos quotidie imminuit; auget autem misero languenti perniciosam anxietatem praecordiorum gemebundam; haec vero iterum vomitus biliosos concitat, saepius autem nauseam gravem, cum vomendi conatibus inanibus; postea dein ardor magnus concitatur aridus atque intollerabilis, quum corpus siccat membraque se jactantia, os totum, labia, linguam. Iis autem arefactis valida nimis sitis excitatur intollerabilis, nec aqua facile sanabilis, & si quis hianter bibat, anxietatibus afficitur, sitim autem non exstinguit; pulsus vero ejus anxietate vexati per morbi decursum celeriter pulsant frequentes & celeriores; neque sudor impetuosus prodest, sed molestiae ad mediam atram noctem perdurant.

§. 4. Quando autem tertius dies febris advenit, tunc symptomata gravia parum utique imminuuntur: hujus enim vis debilior est, aeger autem miser facilius tantisper usque tempus pomeridianum jacet, usque dum omnia antetridua signa recursum excitentur, prioribus graviora: nec somnus membra solvens oculos aegrotantis claudit suavis vesperi veniens, per totam divinam noctem, verum pervigiles eos reddit usque ad tempus matutinum,